

Virkelighedens galehus

Anmeldt af Ida Marie Fich

Anmelderen undskylder på forhånd de eventuelle uforståeligheder, som måtte opstå grundet søvnmangel og et grundigt rusk i virkelighedsforståelsen efter 12 timers indlæggelse på Signa Sørensens nathospital. Ligesom Signa Sørensens tidligere projekter leger "A Night at the Hospital" i Turbinehallerne med grænserne mellem skuespiller og tilskuer, kunst og virkelighed. Og det med en så gennemført og rørende fortælling, at man glædeligt indlægger sig igen.

Første møde med min midlertidige identitet, Cordelia Renard, skete dagen før min planlagte ankomst til hospitalet via e-mail og skulle vise sig at indebære langt mere end en navneforandring. Jeg blev ikke på noget tidspunkt tiltalt som andet og var altså blevet Cordelia Renard. Og netop den præmis er nødvendig for fiktionen. Alles (skuespillerne, hospitalspersonalet, medspillerne udefra (publikum), patienterne) indlevelse i fiktionen eller legen er nødvendig for konceptet.

Essentielt for oplevelsen er, at det er Cordelia og ikke Ida, der er indlagt. Transformationen sker gradvist. Det begynder med navneopråb og indskrivning hos overlægen (Signa Sørensens). Alle personlige ejendele og tøj afleveres og erstattes af hospitalstøj og Cordelias ejendele. Langsomt opbygges et billede af, hvem jeg er, og hvor jeg er.

I Signa Sørensens kunst gælder det ikke blot om at påføre sig roller og lege med, men også om at skabe rammerne for det. Scenografien er overordnet såvel som i detaljen meget gennemført: sygeplejerskernes militærkjoler, de gamle amerikanske opdragelsesudsendelser, der konstant kører på små fjernsyn og de absurde fysiske og mentale terapiformer, patienter bliver udsat for, efterlader et særegent udtryk, som blander sindssygehospitalet i Gøgereden med Nazi-Tyskland og amerikanske 1950er-hausfraus!

Endvidere er sammenhængen mellem installationens interiør, de mange komplekse karakterer og den overordnede rammefortælling imponerende udtænkt. Et eksempel er patienternes tilhørsforhold til deres senge som en fast tryk base på hospitalet men også i the State, som den omkringliggende verden kaldes. Lægerne og sygeplejerskerne repræsenterer regimets ordensmagt på hospitalet og indlæggelsen en underkuelse og tilpasning af patienterne. Så snart man er bekendt med mekanismerne på hospitalet, dets lugte, orden og magtforhold, føles det dog netop trygt.

Som patient er man med til at skabe ikke blot din egen men også den overordnede historie. Det er en stiltiende aftale mellem deltagerne om sammen at opfinde din identitet. Alle patienter på hospitalet lider af hukommelsestab; hvorfor og i hvilken grad er deres fælles mysterium at opklare. Dog forlades hospitalet ikke med løste gåder men snarere med følelsen af ikke at have fået nok. Som teater er "A Night at the Hospital" hverken plæderende, påståeligt eller plat men fortryllende, dybt og medrivende i sit vanvid.